

**[Behnke]**

Regeringen vil påstå, at det skyldes, at indtjeningen også er steget i de år, og her er nok en af kernerne i forskellen mellem regeringen og f.eks. Fremskridtspartiet. Vi ønsker, at værditilvæksten i samfundet forbliver i den private sektor og ikke blot opkræves i forøgelse af skatteindkrævningen og altså efterfølgende forøgede offentlige udgifter.

Der har ikke været mangel på ideer, når det gælder indførelse af nye afgifter under den borgerlige regering. Således er der opstået begreber som kulbrinteafgift, realrenteafgift, afgift af engangsservice, afgift af bekæmpelsesmidler, afgift af videokassettebånd, afgift af stenkul og brunkul, afgift af mindre husholdningsapparater, olierørledningsafgift, og der er sikkert et par flere. Alle disse nye afgifter indbragte i 1986 10 mia. kr. i nye skatter på befolkningen.

Men o.k., ret skal være ret, regeringen har også afskaffet en afgift, nemlig lakseafgiften, der tidligere indbragte staten 200.000 kr.

Spørgsmålet melder sig naturligt, om befolkningen så ikke også har fået bedre offentlig service for de mange skattemilliarder. Lytter vi til regeringens samordningsminister, får vi at vide, at folk får 94 kr. tilbage, hver gang de betaler 100 kr. i skat. Men det er en forkert måde at gøre regnestykket op på, for det handler ikke om, hvor mange kroner der udbetales fra det offentlige, men om, hvilken værdi disse 94 kr. har for befolkningen. Er et bogudlån 25 kr. værd? Er en daginstitutionsplads 70.000 kr. værd? De spørgsmål kan kun besvares ved at se på, hvad folk ville betale for de offentlige serviceydelser, hvis de skulle gøre det frivilligt. Og så er svaret helt klart, at ydelserne ikke er det værd, de koster.

Vores påstand er således stadig, at den offentlige sektor er for dyr. Den dræner Danmark for ca. 60 pct. af bruttonationalproduktet og lægger derved beslag på alt for mange af de samlede pengebevægelser i landet.

Regeringen har iværksat en såkaldt moderniseringsplan for den offentlige sektor med vægt på staten i første omgang. Det er en plan, som er blevet lanceret som løsningen på den krise, der ligger i de store offentlige udgifter, men det er en oppustet ballon uden andet indhold end luft og gyldne ord. Der er ikke et eneste ord i moderniseringsplanen om en kraftig reduktion af den offentlige sektor, og det vil være en af de ting, man i de kommende år vil blive tvunget til at gennemføre her i Danmark.

Vi håber, at regeringen og Folketingets parti er tager denne situation med den nødvendige alvor og pakker alle interesseorganisationerne og andre pressionsgrupper væk, ser kendsgerningerne i øjnene og indgår i løsningen af den opgave, der hedder at få den offentlige sektor reduceret og få skatterne sat ned.

Der er to måder at sætte skatterne ned på, og vi er tilhængere af begge og derfor ikke kræsne. Den ene er, at Folketinget kan vedtage at reducere nogle af de offentlige institutioner helt væk og dermed skabe økonomisk mulighed for at få skattetrykket reduceret. Den anden metode er at bevare det offentlige serviceudbud og sikre en hel eller delvis finansiering gennem gebyrer og anden brugerbetaling. Derved bliver der plads for skattelettelser.

Vi er som sagt tilhængere af begge metoder. For os er selve skattelettelserne det vigtigste. Derfor må vi sige fra, når regeringen ønsker at indføre nye gebyrer og brugerbetaling blot for at øge den offentlige sektor.

Vi håber med andre ord, at denne forespørgsel kan markere starten på et frugtbart samarbejde mellem os og regeringen og andre, der vil vise vilje til at få skatterne ned og den offentlige sektor reduceret. Derfor vil vi fremsætte følgende:

*Forslag om motiveret dagsorden.*

»Folketinget fastslår, at det samlede skattetryk i Danmark er blevet alt for højt.

Regeringen opfordres derfor til inden 15. oktober 1988 at fremlægge en realistisk plan for reduktion af skattetrykket med udgangspunkt i offentlige besparelser.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 58).

**Første næstformand (Knud Østergaard):**

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag om motiveret dagsorden indgå i Tingets videre drøftelser.

Der er bedt om en række korte bemærkninger, men jeg vil gøre opmærksom på, at jeg vil administrere det også af hensyn til de mindste partiers ordførere. Værsgo, hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning.